

[Ebba Strange]

være ledelse, men de løser heller ikke problemet med dette forslag. Vi har stadig væk tilsynsproblemet stående, fordi det kommunistiske forslag også opererer med, at skolenævnet er en tilsynsmyndighed.

Jeg vil godt drøfte videre i uddannelsesudvalget, om tilsynsmyndigheden ikke burde ligge i kommissionen, sådan at der kun blev ledelsesopgaver tilbage til nævnet.

Hvad angår spørgsmålet om elevernes medindflydelse, undrer det også mig lidt, at man for det første siger, at den skal være der, men så begrænser den igen, for så får vi at vide, at elever under 18 år ikke må overvære drøftelser, der vedrører enkeltsager, og ikke kan være økonomisk ansvarlige. Man begynder med at give dem medindflydelse og medansvar, men så hiver man i land igen på nogle områder. Det synes jeg er inkonsekvent, og jeg forstår det ikke rigtig, men det kan vi også drøfte nærmere i udvalget.

Der er også noget andet, jeg ikke forstår – det var fru Helle Degn lidt inde på – hvorfor det kun er plejeførelde, der er plejeførelde ifølge bistanndsloven, der kan få valget i forældrenes sted. Altså, hvorfor er det ikke f. eks. papirløse fædre, som fru Helle Degn nævnte? Jeg mener, det bør være de mennesker, der er i forældrenes sted; til gengæld ville jeg nok foretrække, at forældremyndighedsindehaveren gav sin tilladelse til det.

Så vil jeg gerne lige knytte en bemærkning til det, hr. Poulsaard sagde om, at skolen ikke er forældrenes, men samfundets. Det er jo det samme, som centrum-demokraterne kører land og rige rundt med i øjeblikket. Jeg ved ikke rigtig, om fremskridtspartiet har skiftet indstilling til dette spørgsmål; jeg har tidligere drøftet skoleforhold med andre medlemmer af fremskridtspartiet, som har givet udtryk for det modsatte, altså at skolen var forældrenes.

Jeg mener, at skolen først og fremmest er de menneskers, som bruger den, og det vil sige børnenes, forældrenes og lærernes. Derudover er det en kommunal skole, og derfor må det naturligvis være kommunalbestyrelsen og skolekommissionen, der har den egentlige tilsynsmyndighed.

I spørgsmålet om åremålsansættelse af skolens leder er vi enige med kommunisterne. Vi mener, det er en demokratiserende vej at lade lederen på en skole være åremålsan-

sat, sådan som vi kender det fra andre uddannelsesinstitutioner.

Vi finder endvidere, at der i de enkelte kommuner bør oprettes fælles elevråd, som kan vælge til skolekommissionerne, og at der også bør være forældreråd på de enkelte skoler.

Der er altså ting i principperne, som vi er enige i. Jeg skal ikke gå i detaljer med sammensætningen af nævn – jeg har nævnt vore principper med hensyn til det – og det samme gælder skolekommissionen. Der mener jeg altså også, at det folkevalgte organ ligesom er for svagt repræsenteret i kommunisternes forslag til skolekommission. Jeg mener heller ikke, at skoledirektøren skal have fast sæde og stemmeret i skolekommissionen, på samme måde som jeg ikke mener, skoleinspektøren skal have det i nævnene. Der er mange detaljer i lovforslaget, som vi er parat til at drøfte videre i udvalget. Vi mener, der er skridt i den rigtige retning i forslaget.

Svend Haugaard (RV):

Det havde nok været praktisk, om forslagsstillerne havde haft deres forslag så tidligt fremme, at det kunne have været drøftet sammen med ministerens forslag, men man skulle vel se ministerens først for at kunne rette lidt i sit eget og derefter komme med det. Vi har jo ministerens forslag til behandling i øjeblikket i undervisningsudvalget, og her er skolenævnenes beføjelser, placering og stemmeret udformet på en sådan måde, at vi fra det radikale venstres side kan tilslutte os det, og i hvert tilfælde ønsker vi ikke mindre forældreindflydelse, end der gives mulighed for i regeringens forslag, hellere det modsatte.

Det er jo sådan, at skolenævnets opgaver også efter forslagsstillerens forslag består i tilsyn, indstillinger om økonomiske forhold, ansættelsessager o. lign., og det vil være ganske urimelige opgaver at pålægge eleverne og også en urimelig belastning for eleverne, som ikke har mulighed for at tage stilling til disse spørgsmål. Det tyder på, at kommunisterne har forvekslet skolenævnbeslutninger med de beslutninger, der skal træffes i klassens time.

Der stemmes meget sjældent i skolenævn, og jeg mener, at det skal være sådan: man skal tale sig til rette om tingene, og denne